

CHÀU THÁNH THỂ TỐI THỨ NĂM TUẦN THÁNH GIỜ CHÀU CỦA GIỚI TRẺ

Chủ đề: “*Dầu tắt cả có vấp ngã vì Thầy đi nữa, thì con đây cũng chẳng bao giờ vấp ngã*”

1 - Dấu Thánh Giá

2 - Hát xin ơn Chúa Thánh Thần

3 - Hát về Thánh Thể

4 - Dẫn vào giờ châu:

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, sau một ngày làm việc - học tập căng thẳng và mệt mỏi. Giờ phút này đây, trong khi có nhiều bạn trẻ đang ngồi trước màn hình điện thoại- máy tính, để thưởng thức những kênh truyền hình, phim ảnh, hoặc lang thang trên các trang mạng xã hội đang thịnh hành... Nhiều bạn trẻ khác lại đang tụ tập bạn bè ở nơi quán xá có tiếng nhạc rộn ràng náo nhiệt... Và cũng có nhiều bạn đang sum họp bên gia đình với ông bà cha mẹ- anh chị em, cùng kể cho nhau nghe những câu chuyện vui buồn của một ngày đã qua... Phần chúng con, chúng con cũng đang ở nhà, nhưng đó chính là nhà của Chúa.

Trong giờ phút thiêng liêng của buổi chiều Thứ Năm Tuần Thánh, bỏ qua những cuộc vui ồn ào bên ngoài, chúng con tụ họp về ngôi thánh đường thân yêu này, để chiêm ngắm Thánh Thể Chúa, đang khiêm nhường ẩn thân nơi nhà tạm đơn sơ nhỏ bé.

Giờ này năm xưa, Chúa đang ở trong vườn Cây Dầu, đang trải qua nỗi cô đơn, sợ hãi, đau khổ tột cùng... chúng con biết Chúa đang chiến đấu giữa sự sống và cái chết, giữa ý muốn của Thiên Chúa và sự yếu đuối của thân phận làm con người. Trong giờ phút bi thương ấy, Chúa cũng hết sức cần đến bạn hữu. Nhưng tiếc thay! Lúc Chúa cần đến tình bạn nhất, thì các tông đồ lại vô tâm nhất, các ông vẫn vui mình trong giấc ngủ, mặc dù Chúa hết lời nài nỉ: “*Anh em không thể canh thức nổi với Thầy một giờ sao?*”. Không được cảm thông bởi những người mình yêu thương nhất, nên lại càng thêm cô đơn, sợ hãi và lo âu, theo lời thánh Luca miêu tả: “*Mồ hôi Người như những giọt máu rơi xuống đất*” (Lc 22,44).

Hôm nay đây, giờ phút này, cùng nhau tưởng niệm lại buổi tối bi thương nhất trong kiếp làm người của Chúa, chúng con- những người trẻ của thế kỷ 21- những con người đầy bất toàn tội lỗi, nguyện xin được ở lại đồng hành, chia sẻ và cảm thông với Chúa trong giờ Châu Thánh Thể thiêng liêng này.

Xin cho mỗi người chúng con biết mở lòng mình ra để lắng nghe tiếng Chúa, để cảm nhận được những gì Chúa muốn nói với chúng con.

5 - Tin Mừng: Mt 26, 30-35 (mời cộng đoàn đứng)

Tin mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Matthêu

Hát thánh vịnh xong, Đức Giêsu và các môn đệ ra núi Ôliu. Bấy giờ Đức Giêsu nói với các ông: “Đêm nay tất cả anh em sẽ vấp ngã vì Thầy. Vì có lời đã chép: Ta sẽ đánh người chăn chiên, và đàn chiên sẽ tan tác. Nhưng sau khi trời dậy, Thầy sẽ đến Galilê trước anh

em”. Ông Phêrô liền thưa: “Dầu tất cả có vấp ngã vì Thầy đi nữa, thì con đây cũng chẳng bao giờ vấp ngã”. Đức Giêsu bảo ông: “Thầy bảo thật anh: nội đêm nay, gà chưa kịp gáy, thì anh đã chối Thầy ba lần”. Ông Phêrô lại nói: “Dầu có phải chết với Thầy, con cũng không chối Thầy”. Tất cả các môn đệ cũng đều nói như vậy.

- *Thinh lặng ít phút.*

6 - Suy niệm (mời cộng đoàn ngồi)

Suy niệm 1:

Trong vườn cây Dầu Chúa Giêsu đã báo trước sự vấp ngã của các môn đệ vì Người.

Nhưng Phêrô vẫn vênh vang tự phụ: “*Dầu tất cả có vấp ngã vì Thầy đi nữa, thì con đây cũng chẳng bao giờ vấp ngã*”. Ông còn khẳng định chắc nịch rằng: “*Dầu có phải chết với Thầy, con cũng không chối Thầy*.”

Ba năm tình nghĩa thầy trò, ngày ngày cùng nhau đi khắp xứ Do Thái rao giảng Tin Mừng, và tận mắt chứng kiến Chúa làm nhiều phép lạ. Vậy mà chính đêm hôm ấy, cái đêm mà quân lính cầm gươm giáo gây gộc đến bắt Chúa đi, các tông đồ đều bỏ chạy...

Phêrô với tâm trí hoảng sợ, lòng dạ rối bời, đã len lỏi trong đám đông từ xa xa để dò la tin tức về Chúa, khi bị đám đầy tớ phát hiện, Ông đã “thề độc mà quả quyết rằng: Tôi thề là không biết người ấy.” “Ngay lúc ông còn đang nói, thì gà liền gáy. Chúa Giêsu quay lại nhìn ông, ông sực nhớ lời Chúa đã bảo: “Hôm nay, gà chưa kịp gáy, thì anh đã chối Thầy ba lần.” Và ông ra ngoài, khóc lóc thảm thiết.”

Phải chi đám binh lính cầm gươm giáo uy hiếp tra hỏi, ông khiếp sợ mà chối bỏ Chúa thì còn hiểu được. Vậy mà chỉ vài câu nói băng quơ của mấy đứa tớ gái đã làm ông hoảng loạn, chối từ mọi mối liên hệ với người Thầy đáng kính. Cũng may là lúc đó Chúa Giêsu quay lại nhìn ông, và ông bắt được cái nhìn của Chúa. Ánh mắt Chúa thật buồn, chất chứa nỗi bi thương khi bị người môn đệ thân tín chối bỏ mình. Ánh mắt của Thầy khiến Phêrô tan nát cõi lòng, nhưng giúp ông hiểu rõ con người thật của ông, một con người hèn yếu hơn ông tưởng. Ánh mắt ấy đã làm ông bật khóc và “*khóc thảm thiết*”, Ông đã khóc như một đứa trẻ hối lỗi vì đã không nghe lời cha mẹ... khóc với cả nỗi ân hận và tình yêu mến Thầy Giêsu. Chính nhờ những giọt nước mắt ấy đã gột rửa tâm hồn Phêrô, tẩy xóa luôn những lời lẽ cay độc khi ông chối từ Chúa.

Còn với Giuđa Ítcariôt, cho đến phút cuối, Giuđa cũng đã nhận ra tấm lòng của Thầy mình. Ông hối hận, quăng tiền trả lại cho các thượng tế và kỳ mục, xưng thú tội công khai: “*Tôi đã phạm tội nộp người vô tội, khiến Người phải chết oan.*” Nhưng điều đáng tiếc là cách hành xử của ông đã làm uổng phí những cố gắng của Chúa Giêsu. Ông đã để lỡ cơ hội, vì không thể nghĩ rằng mình còn đường để quay lại, vì không dám tin rằng mình được tha thứ, nên đã tự sát.

Trước đây, Phêrô càng coi thường lời cảnh giác của Chúa, thì giờ đây ông càng ăn năn đau đớn, một sự đau đớn không đi đến tuyệt vọng, như đã xảy ra với Giuđa, nhưng đưa ông trở về với Chúa. Chính cái nhìn trước kia của Chúa đã quyết định ơn gọi và sứ mạng của Phêrô khi gặp Ngài lần đầu tiên, thì giờ đây cũng cái nhìn đó vẫn tiếp tục đón nhận

và nâng ông dậy sau cuộc chiến bại.

Cùng là môn đệ thân tín của Chúa, thế mà cả hai đều phản bội: một kẻ bán Thầy cho quân dữ, kẻ khác lại chối bỏ Thầy mình. Cuối cùng cả hai đều ân hận và đau đớn nhận ra tấm chân tình của Thầy Giêsu đáng kính, nhưng mỗi người lại chọn một con đường khác nhau để quyết định cho số phận đời mình. Còn những người trẻ chúng con trong xã hội hôm nay thì sao?

- *Thinh lặng ít phút.*

Suy niệm 2:

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, lời nói và việc làm của Phêrô trong Bài Thương Khó cũng chính là hình ảnh của mỗi người chúng con hôm nay: nông nổi, yếu hèn, nhất đảm và đầy tội lỗi...

Sự nông nổi của chúng con thể hiện qua những lần hơn thua, đổ kỵ với bạn bè đồng nghiệp, thích thể hiện bản thân, thích được người đời ca tụng ngợi khen, thay vì làm sáng danh Chúa hơn là làm sáng danh mình. Nông nổi trong những lần chúng con tụ tập bạn bè chơi bởi nhậu nhẹt say sưa, quên cả trời đất, quên cả sự lo lắng quan tâm của ông bà cha mẹ và những người thân trong gia đình...

Chúng con yếu hèn khi chiều theo những ước muốn xấu, thích nuông chiều thân xác, sợ cái khó- tránh cái khổ, chỉ thích hưởng thụ và sống chuối ngày xa hoa đua đòi vật chất. Chúng con hèn yếu khi chỉ biết cam lạng và hòa theo cái xấu, không dám lên tiếng trước những bất công trong cuộc sống đời thường, và ngoảnh mặt làm ngơ, lướt qua nỗi khốn khổ của tha nhân một cách lạnh lùng vô cảm...

Có nhiều lần khi đi cùng bạn bè đồng nghiệp, chúng con đã khước từ Chúa, đã quên mất hoặc cố tình chối bỏ tuyên xưng đức tin của mình qua việc làm dấu thánh giá trước bữa ăn, hay trước những biến cố quan trọng trong đời. Chúng con hèn nhát không dám tuyên xưng mình là người Công giáo, không dám sống chứng nhân cho Chúa giữa lòng đời, sợ chúng bạn chế giễu, cười chê khi thấy chúng con quá hiền lành thánh thiện...

Lạy Chúa, là con người thì ai ai cũng đều có tội trước mặt Chúa. Dường như xã hội càng hiện đại thì tội của con người càng gia tăng- đặc biệt là những người trẻ như chúng con rất dễ dàng vấp ngã. Nhớ ngày xưa dân Israel đêm ngày ngược nhìn lên trời cao để trông mong mưa Đấng Cứu Tinh, thì thế giới ngày nay lại là một “thế giới cúi đầu”, cúi đầu để chìm đắm trong smartphone mà quên mất mọi sự xung quanh mình. Khi mà những chiếc điện thoại thông minh trở nên người bạn đồng hành thân tín, thì tâm trí chúng con chỉ ngập tràn thế giới ảo, và ngày càng xa cách với tha nhân- nhất là đối với ông bà cha mẹ... Tội lỗi nhấn chìm chúng con trong lối sống ích kỷ, kiêu căng, không màng đến những khó khăn đau khổ của anh em xung quanh mình.

Giữa guồng quay vội vã của xã hội hôm nay, đã cuốn trôi đi mất bản chất thật của mỗi con người. Chúng con đang sống chuối ngày giả dối, chỉ biết tìm kiếm những cuộc vui vô nghĩa, tâm hồn thì trống rỗng, mất phương hướng vì không có tình yêu Chúa để lấp đầy. Xin Chúa thứ tha muôn vàn tội lỗi, mà chúng con vì vô tình hay cố ý đã lỗi phạm đến

Thánh Thể Chúa và tha nhân. Xin mở mắt tâm hồn chúng con, để chúng con có thể bắt gặp ánh mắt nhân từ- đau thương của Chúa sau mỗi lần chúng con vấp ngã, để như thánh Phêrô, chúng con quay đầu sám hối, sửa lại đời mình đúng với danh nghĩa là một người Kitô hữu đạo đức ngay lành.

- *Thinh lặng ít phút.*

- *Hát: **Quỳ bên cung thánh***

7 - Cầu nguyện cho người trẻ: (cộng đoàn đọc chung)

Lạy Chúa Giêsu, xin cho con một tâm hồn theo hình ảnh Tấm Bánh Thánh. Một tâm hồn trong trắng, cố tránh xa những ô uế nhỏ mọn, để luôn xứng đáng với Chúa. Một tâm hồn khiêm hạ, tìm chiếm chỗ nhỏ bé, nhưng luôn luôn muốn bày tỏ một tình yêu lớn lao. Một tâm hồn đơn sơ, không biết đến những phức tạp của ích kỷ, và tìm hiến dâng mà không đòi lại. Một tâm hồn lặng lẽ, hạnh phúc khi thấy sự quảng đại của mình không được người khác biết đến. Một tâm hồn nghèo khó, chỉ làm giàu cho mình nhờ chiếm được chính Chúa. Một tâm hồn luôn hướng về tha nhân, quan tâm đến những nhu cầu và ước muốn của họ. Một tâm hồn luôn kết hiệp với Chúa, và mức lấy nguồn sống từ nơi Chúa. Amen

8 - Kinh Năm Thánh

9 - Hát Lạy Trái Tim nhân lành Chúa Giêsu

10 - Hát Lời nguyện truyền giáo

11 - Hát “Này con là đá”- Cầu Cho Đức Giáo Hoàng.

12 - Hát Đây Nhiệm Tích (Tantum Ergo)

13 - Trông cậy